

Η ΚΑΛΛΙΠΕΤΡΕΙΡΑ (τῆς Μίνας Παναγοῦλη)

Καὶ κελνὴ ἀπόμεινε μὲ τὸ μαγικό στεφάνι στὴν ποδιά.

Ρωτᾶνε τὰ καράβια:

Ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος ἀπέθανε, γιὰ ζεῖς

ὄργωνα μαγεμένη, κδίτα μὲς ἴσθον καθρέφτη σου καὶ πῆς μου

τῆ μοῖρα τοῦ ἀσυμβίβαστου χελιδονιοῦ

Καράβι πολυτάξιδο

μαντάτο πήρε στὰ κορίτσια τοῦ Παγιοῦ

νάχουν λουλοῦδια στὰ μαλιά

μεταξωτὰ φρέματα

καὶ κόκκινα τραγοῦδια.

Πρωτομαγιά ἀναστήθηκε.

Κάνετε τόπο, Ὀλυμπιονίκες, νά περᾶσει.

Ἀπλώστε τῆς κλαδιά μυροῦνης νά πατήσει.

Αὐτὴ ἡ γυναῖκα ἐδῶ δὲν εἶναι σὰν τὲς ἄλλες

ἀπὸ λαμπρὴ κατὰγεται γενιὰ Ὀλυμπιονικῶν.

Μιά ἐξαίρεση ἔς γίνεται,

κάνετε τόπο, Ὀλυμπιονίκες

στὴν Καλλιπέτειρα.

Ἄλ μή κανένας σᾶς ξεφύγει στεναγμός.

Ἄυτὴ ἡ γυναῖκα δὲ μπορεί νάκλάφει

γιατὶ τότε θά ρίξει ἄρησο ἔλη ἢ Ἑλλάδα.